

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ПЛАНУВАННЯ РОБОТИ КЛАСНОГО КЕРІВНИКА

від 14.08.08 № 1/9 - 520

від _____ на № _____

РЕКОМЕНДАЦІЇ

ДО ПЛАНУВАННЯ РОБОТИ КЛАСНОГО КЕРІВНИКА НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ СИСТЕМИ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Завдання сучасної школи щодо формування творчої, соціально активної, всебічно розвиненої особистості вимагають від педагогів нових підходів до організації виховної роботи в школі, професійно-технічному училищі, позашкільному навчальному закладі.

Сьогодні в суспільстві найважливіше значення надається виховній функції навчальних закладів, про що свідчить низка нормативно-правових актів, зокрема: Закони України «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту», Указ Президента України від 20.03.2008 №244 «Про додаткові заходи щодо підвищення якості освіти в Україні», накази Міністерства освіти і науки від 06.04.2007 № 286 «Про поліпшення туристсько-краєзнавчої роботи у навчальних закладах, які перебувають у сфері управління Міністерства освіти і науки України», від 17.12.2007 №1133 «Про затвердження «Основних орієнтирів виховання учнів 1-12 класів загальноосвітніх навчальних закладів України».

Останнім часом найкращі вчителі й вихователі в Україні визнають пріоритетність виховання та розвитку особистості, розглядають урок не тільки як засіб набуття знань. У значній кількості навчальних закладів запроваджуються нові моделі позаурочної виховної діяльності. Педагогічні колективи плідно працюють над створенням системи виховної роботи.

На часі – впровадження цілеспрямованого і професійного управління виховним процесом, що передбачає вивчення вихованців, встановлення психолого-педагогічного діагнозу, підпорядковане меті планування і здійснення виховного впливу, об'єктивне оцінювання реальних результатів виховної роботи. Поведінка вчителя, який тільки вирішує і дає вказівки, на сьогодні є неефективною. Педагог має стати зацікавленим і рівноправним учасником спільної діяльності. Його дії не можуть бути передачею готового досвіду, мати характер опіки чи педагогічного диктаторства.

Зрозуміло, що успіх виховного процесу залежить, насамперед, від вихователя. Доросла людина з добрим серцем, високою культурою, яка є справжнім професіоналом, спочатку навчає: «Поглянь, як це робиться!» Потім пропонує дитині: «Спробуй сам!» При цьому вихователь поряд і готовий прийти на допомогу. І тільки тоді, коли вихованець опанував основи виконання дій, дорослий надає йому право діяти самостійно. Педагог не заважає учневі, а лише аналізує його дії та досягнуті ним результати.

У середовищі вчитель - учень має панувати педагогіка співпраці. Джерелом дисципліни є не вчитель, яким би не був його авторитет, а праця (слово «співпраця» походить від «праця», така діяльність працею тримається, до праці кличе, працею нагороджується). На дитині зосереджується професійна увага педагога, він намагається зробити свої дії зрозумілими й при-йнятними для кожного. Можливо з часом, діти, виховані в системі педагогіки покарання, зрозуміють добре слово і не будуть визнавати владу сили й насилля.

Набуття і систематизації педагогом ґрунтовних науково-методичних знань про управління процесом формування особистості, колективу є необхідною умовою для позитивних результатів. Буде доцільним також збагачення «технологічного репертуару» педагога, вироблення ним гнучкої, варіативної, ефективної, творчої технології.

Управлінський підхід дасть змогу за найменших витрат сил, часу, засобів забезпечити найбільш продуктивну взаємодію всіх учасників навчально-виховного процесу і досягти найвищого результату, можливого за конкретних умов. Крім цього, такий підхід допоможе педагогу не відволікатися на проміжні досягнення чи невдачі, зосередити свою увагу на стратегічних напрямках співпраці: самоосвіті, самовихованні, самоуправлінні та забезпеченні соціальної активності учнів.